

EVA CONSTATINESCU

OBSESI

EDITURA
SemnE

Cuprins

Frumusețea care dezvăluie, mângâie și consolează.....	5
Obsesii.....	9
Sonetele mele?	10
De după cornul lunii..	12
Mă întreb...	13
Potecile ce se bifurcă...	14
O, tu, Khayyam...	15
Desagă călătoare.....	16
Am pierdut talantul.....	17
Se-ntunecă amiaza.....	18
Bucovineni... (Lui N. Labiș)	19
Nu-i loc în care.....	20
Blestem?...	21
Tristețe... (parcului).....	22
Iar am rămas doar noi...	23
N-am să mai pot veni.....	24
Într-o limbă pe care...	25
Dac-aș putea odată - și- odată....	26
Nichita.....	28
Poemelor ce încă.....	29
M-aplec ades.....	30
Pierduți...	31

Revedere.....	32
Cireșului meu.....	33
Destin de pom răzleț... ..	34
Tomnatică seară.....	36
Alte obsesii.....	37
Câini?.....	38
Incognito.....	40
Evocare... ..	41
Maci de câmp.. ..	42
Copilărie... ..	44
Cântec de leagăn.....	45
Nu vreau să uit.....	46
Dorință.....	47
Pădure de mesteacăn... ..	48
Curios ca o babă... ..	50
Mamei... ..	52
Mamă... ..	53
Câte vieți... ..	54
Străbuni anonimi... ..	55
În iulie când.....	56
O vară lungă... ..	57
Toamne... ..	58
Teamă.....	59
Giurgiu... ..	60
Aștepti... ..	62
Suspina pașnic tei.....	63
Urcuș în vis... ..	64
Ciudat, când... ..	65
Când ești cu mine.....	66
Captivă.....	67
Pasageri... ..	68

Mă vei ierta?.....	69
Când „amfiteatrul”.....	70
Rămân în urmă toate.....	71
Copac ivit... ..	72
Absent ?.....	73
Ficțiune?.....	74
Când te alung... ..	75
Să nu mă cauți... ..	76
N-am să mai pot... ..	77
Biet pescăruș... ..	78
Nu vei afla... ..	80
Sărmană rimă-n versul... ..	81
În taina vorbei... ..	82
Cât de săracă.....	83
Ca un iubit... ..	84
Vai, timpul... ..	85
Ca planta cea umilă... ..	86
Primăvăratice trăiri.....	87
Îmi tulburi iarăși... ..	88
În lume să cutreier.....	89
Bolnavă sunt... ..	90
Toți anii... ..	91
Cântă vântul... ..	92
Vai, lumea.....	93
Ladă de zestre.....	94
Nu-s singură pe lume... ..	96
Mă doare timpul... ..	97
În seceta iubirii... ..	98
Nu vă pretind... ..	99
Mereu cu biciul.....	100
Comori pentru alți ani.....	102

De când te-ai dus...	103
Mai tristă ca oricând	104
În fiecare zi...	105
Vară...	106
Nu te-am chemat...	108
Sunt exemplar ...	109
Nescrisele poeme...	110
Ciob de cometă...	111
Fiind pământ...	112
N-a fost posibil ...	114
Atâția mă condamnă...	115
Cu prețul clipei...	116
E toamnă-n noi...	117
Că-s una cu pământul...	118
E viața mea o carte...	119
O zi de iarnă...	120
Refuz să cred...	121
Câine bătut și fugărit...	122
Infinitive... imperative...	123
Femeie...	124
Nu m-aș mai naște...	125
Să-mi amintesc ?...	126
Oameni...	127
Ieri în amurg...	128
Rămâi, LUMINA...	130
Mă uit cum se insinuează...	131
Anotimpuri...	132
Dimineți de vară ...	134
Din lumea asta, încă...	135
Tare-aș mai vrea ...	136
O ciudată trăire...	137

Până când ?...	140
Acum, chiar... ..	141
Dac-aş putea în vorbe să măsor...	142
Perfidă istorie...	144
Semenele...	145
Simpatii vegetale...	146
Timp...	147
Iskander, sau vrăjită de cântecul privighetorii...	148
Un colţişor de parc...	149
Plopului meu năzdrăvan...	150
Adversităţi...	151
Enigme...	152
Reproş tardiv...	153
Cât eu exist...	154
Copii sărmani...	156
Când a-ncetat vibraţia din liră...	157
Când ai trecut...	158
Să râdă dimineaţa...	159

Sonetele mele?

Poeme pesimiste în toamnă timpurie
Ce-și leagănă în zare stindardul violet
Și plâng în rime fixe banal și desuet
Sfidând adevărata, moderna poezie...

Nebună fetișcană în țoală argintie
De epocă trecută...Un mucegai discret
Răzbate din corsajul cu decolteu cochet
Ce-l afișează beată de taină și mândrie...

Risipă de iubire, de gânduri, de imagini...
Izvoare tulburate, suflet prelins în pagini
De nimenea citite, de nimeni înțelese...

Castele vechi și mândre, superbele paragini
În care numai luna la geamuri sparte țese
Perdele de lumină amarnice și dese.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

De după cornul lunii..

C-am mângâiat o scoarță argintie
La umbră de mesteceni când am stat,
Că am sorbit din palme apă vie
Și că din pâinea trudei am gustat,

Cine va ști când vremea va trece peste mine
Și când ascunsă-n vorbe voi mai fi ?
Va bate vântul plopilor și zarea îi va ține
Înalți cât orizontul în fiecare zi.

Ei mă vor pune-n cântec și poate-n șoapta lor
Ca pe-o iubire prea tainică și veche,
Când în adânc de ape își va afla pereche

O neștiută stea, un nour visător,
Când larma lumii stinsă în ureche
De după cornul lunii va mai vibra ușor...

Mă întreb...

Mă întreb uneori de-am iubit,
Dar cine știe ce-i iubirea, oare ?
În piatră seacă n-am aflat izvoare...
Mi-e capul greu și brațul ostenit.

Mă întreb uneori de-am trăit,
Dar cine poate viața s-o măsoare,
S-o cântărească și să se-nfioare
De seva ei, ca ramul înfrunzit?

La tâmpile îmi pulsează apa vie
Din neam-în-neam misterios curgând.
Dar, sunt doar rându-acesta pe hârtie...

Demult e-o boare mâna care-l scrie.
Pe-o rază de speranță alunecând
Am fost făptură ori flacăra arzând ?...

Potecile ce se bifurcă...

Gândul mă-ntoarce din nou la Borges,
La potecile lui ce mereu se bifurcă,
Dar panta abruptă anevoie se urcă
Și-n prăpăstii adânci se rupe ades...

Cărarea mai bună cine-o alege ?
Iar de se bifurcă mereu calea ta,
De unde vei ști ce va mai urma
Și dacă vre-odată ai putea înțelege

Tâlcu-ntâmplării și-al potecilor care
Schimbându-ți destinul se-ntind înainte,
De le urci, le cobori, de te ȣes în cuvinte,
De te-aruncă-n lumină, de te pierd în uitare...

O, tu, Khayyam...

O, tu, Khayyam, bătrâne înțelept,
Aș vrea să pot ca tine, privind în jurul meu,
Nimic să sper, nimic să nu aștept,
Să râd de pieritoarea clipă și să beau...

Să aflu frumusețe în vinul bun mereu,
În dragoste, în cântec și în cuvântul drept.
Să neglijez trecutul cel tulbure și greu,
S-adorm sub cerul liber, sub el să mă deștept.

Chiar dacă un mileniu de tine mă separă
Prin moșii mei din Dacia ...latină,
Catrenul cel profund cu rima fină,

În argintarul meu, ca pe-o comoară
Îl țin ascuns, ori proiectez lumină,
Din-când-în- când, spe el, ca o avară...